

Duminica a 13-a după Rusalii

Sfânta Vecernie (fără litie), glas 4

3 septembrie 2023

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește (de 12 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui, și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați. Dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

Preotul: Cu pace (*în pace*) Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut. Aliluia!

Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri. Aliluia!

Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur. Aliluia!

Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El. Aliluia!

Scoală, Doamne! Mântuiește-mă, Dumnezeul meu. Aliluia!

A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta. Aliluia!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Aliluia!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Aliluia!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (*cântă pe glasul al 4-lea, glasul de rând; primele două stihuri pe larg, adică stihiraric*)

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(cântat irmologic)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de viclesug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii”.

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile, pe 10

Stihirile Învierii, din Octoih, glasul al 4-lea

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Crucii Tale celei făcătoare de viață neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, Învierea Ta cea de a treia zi o slăvim; că, prin aceasta, ai înnoit firea omenească cea stricată, Atotputernice, și suirea la ceruri ne-ai arătat, ca un singur Bun și de oameni Iubitor.

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Osânda lemnului neascultării ai dezlegat-o, Mântuitorule, pe lemnul Crucii de bunăvoie pironindu-Te; și, în iad pogorându-Te, Puternice, legăturile morții ca un Dumnezeu le-ai rupt. Pentru aceasta, ne închinăm Învierii Tale celei din morți, cu bucurie cântând: Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai surpat, iar neamul omenesc din stricăciune l-ai izbăvit, dăruind lumii viață, nesticăciune și mare milă.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Veniți, popoare, să laudăm scularea cea de a treia zi a Mântuitorului, prin care ne-am izbăvit din legăturile iadului cele nedezlegate; și nesticăciune și viață am luat toți care strigăm: Cel ce ai fost răstignit și ai fost îngropat și ai înviat, mântuiește-ne pe noi cu Învierea Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Stihirile Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara, glasul 1

Podobie: Prealăudaților Mucenici...

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi ? Că la Tine este milostivirea.

Cu smerenia voastră cuprinzând înălțimea munților, ați nimicit semețiile vicleanului vrăjmaș și cu sârguință v-ați zidit ca pietre vii în peșteri și prin munți, fericiților sihaștri cozieni, întărirea ortodocșilor și răsplata cea de sus a pustnicilor.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Cu smerenia voastră cuprinzând înălțimea munților, ați nimicit semețiile vicleanului vrăjmaș și cu sârguință v-ați zidit ca pietre vii în peșteri și prin munți, fericiților sihaștri cozieni, întărirea ortodocșilor și răsplata cea de sus a pustnicilor.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Ca făclia din sfeșnicul ceresc stând deasupra ispitelor, de Dumnezeu iubitorilor Cuvioși, pe mulți i-ați luminat și cărarea vieții pustnicești preabine arătând, i-ați suit spre înălțimea nepătimirii, ca cei ce sunteți întărirea și slava călugărilor.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Ca făclia din sfeșnicul ceresc stând deasupra ispitelor, de Dumnezeu iubitorilor Cuvioși, pe mulți i-ați luminat și cărarea vieții pustnicești preabine arătând, i-ați suit spre înălțimea nepătimirii, ca cei ce sunteți întărirea și slava călugărilor.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Pe sfinții sihaștri cozieni, Neofit și Meletie, să-i cinstim acum cu oștile cerești, că luând după vrednicie chipul îngeresc, lumina neapusă a harului în inimi au primit și icoane ale chipului viețuirii celei pustnicești s-au făcut.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Pe piatra credinței v-ați întărit, Cuvioșilor Părinți, pietre vii făcându-vă Mântuitorului Hristos în sihăstriile Coziei. Și cu rugăciunile neîncetate, rănile păcatelor le vindecați, cei ce harul tămăduirilor ați luat în dar de la Stăpânul nostru.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Stihira Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara, glasul al 6-lea

Păzindu-vă chipul lui Dumnezeu într-o voi nevătămat, și pustnicește mintea făcând-o stăpână peste patimi, v-ați ridicat la înălțimile nepătimirii, cu sârguință suind pe scara Raiului, doime de sihaștri mult slăvită. Iar acum, în cer, unde închipuirile au fost cu totul dezlegate, priviți lămurit către Preasfânta Treime, mijlocind cu îndrăzneală la tronul cel dumnezeiesc pentru cei ce vă cinstesc cu credință și cu dragoste.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii (Dogmatica), glasul al 4-lea

Prorocul David, cel ce pentru tine este dumnezeiesc părinte, cu dulce cântare despre tine mai dinainte a glăsuț, către Cel ce a făcut Ție măririi: A stat Împărăteasa aproape, de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a Vieții te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a Se face om a binevoit, ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat prin patimi; și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți, aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă și, după voia Sa, cu Puterile cerești să o unească, Născătoare de Dumnezeu; și lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare și bogată milă. *(se încheie lung, melodios)*

Vohodul

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: (cântă)

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimenul zilei

Strana: (cântă Sâmbătă seara pe glasul al 6-lea; Psalm 92: 1-2, 7)

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Pareii ale Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie

Preotul: Înțelepciune!

Strana: (citește)

De la Pilde, citire!

(10: 7, 6; 3: 13-16; 8: 6, 34-35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 22: 21, 19; 15: 4)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: (citește)

Pomenirea dreptului se face cu laude și binecuvântarea Domnului este peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndeletnicirea cu aceasta decât vistieriile de aur și argint. Mai scumpă este decât pietrele cele de mult de preț; nimic rău nu-i stă împotriva. Cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că acestea sunt căi ale vieții și, mergând pe ele, va afla bunăvoința pregătită lui de Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și îndrept glasul meu către fiii oamenilor. Că, eu, înțelepciunea, sălășluiesc în sfat, iar cunoașterea și cugetarea eu le-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți dar, cei fără de răutate, chibzuința, și voi, cei neînvățați, puneți la inimă. Ascultați-mă iarăși, că lucruri de cinste vă voi spune și voi deschide buzele mele pentru a vă învăța cele drepte; că gura mea va grăi adevărul, iar buzele mincinoase sunt necurate înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este în ele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi cuvânt adevărat, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh. (se încheie melodios)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: (citește)

De la Pilde, citire!

(1: 7, 20; 2: 1-5; 3: 34; 4: 18, 20, 22-26; 6: 3-5, 20, 22-23)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: (citește)

Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu, înțelegere bună este tuturor celor ce o săvârșesc. Evlavia față de Dumnezeu este începutul priceperii, dar cei necredincioși defaimă înțelepciunea și învățătura. Înțelepciunea își înalță glasul și cu îndrăzneală grăiește: Fiule, dacă vei primi graiurile mele și din poruncile mele îți vei face comoară, dacă auzul tău va asculta înțelepciunea, dacă inima ți-o vei

lipi de cunoaștere și fiilor tăi o vei pune înaintea spre învățătură; dacă tu vei chema prevederea și glasul tău îl vei pune în slujba bunei-cugetări; dacă o vei căuta ca pe argint și întru adânc vei săpa ca după o comoară, atunci vei cunoaște frica de Domnul și vei dobândi cunoașterea de Dumnezeu. Domnul le stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har. Căile dreptilor întocmai ca lumina strălucesc, merg înainte și răspândesc lumină. Fiule, ia aminte la graiul meu, pleacă urechea ta spre cuvintele mele, păzește-le pe ele în inima ta. Cu toată vegherea păzește-ți inima, că din ea pornesc ieșirile vieții. Îndepărtează de la tine grăirea întortocheată, alungă de pe buzele tale viclenia. Fiule, fă ceea ce-ți poruncesc eu și te vei mântui: să nu dai somn ochilor tăi și genelor tale dormitare, ca să scapi ca o căprioară din cursă și ca o pasăre din laț. Păzește legile tatălui tău și nu lepăda poruncile maicii tale. Când umbli, călăuză să-ți fie; când dormi, să te păzească, iar când te scoli, să stea de vorbă cu tine. Că porunca legii este sfeșnic și lumină și drum de viață și mustrare și învățătură. (*se încheie melodios*)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: (*citește*)

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire!

(7: 1, 7-10, 25-30; 8: 1-4; 10: 17)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: (*citește*)

Om muritor sunt și eu, asemeni tuturor, coborât din neamul celui întâi-zidit, dar m-am rugat și mi s-a dat pricepere; cerut-am și mi-a venit duhul înțelepciunii. Am ținut la ea mai mult decât la sceptre și decât la tronuri și am socotit bogăția a fi nimic pe lângă ea; nici piatra nestemată n-am pus-o alături de ea, fiindcă, față de ea, tot aurul din lume e ca niște nisip puțin și înaintea ei argintul se socotește ca noroi. Am iubit-o mai mult decât sănătatea și frumusețea; am pus-o chiar mai presus de lumină, pentru că strălucirea ei nu se stinge niciodată. Ea este suflul puterii lui Dumnezeu, este curata revărsare a slavei Atotțiitorului, încât nimic spurcat n-o poate întina. Căci ea e strălucirea luminii celei veșnice și oglindă nepătată a lucrării lui Dumnezeu și icoană a bunătății Lui. Una fiind, toate le poate și, rămânând în sine neschimbată, toate le înnoiește și, pătrunzând în sufletele cele cuvioase, în fiecare generație, face din ele prieteni ai lui Dumnezeu și proroci. Cu adevărat, Dumnezeu nimic nu iubește mai mult decât pe cel ce petrece întru înțelepciune. Că aceasta este mai de cinste decât soarele și decât toată orânduirea stelelor; dacă o pui alături cu lumina, o afli mai presus, căci noaptea urmează luminii, dar răutatea nu poate nimic împotriva înțelepciunii. Mi-a fost dragă înțelepciunea și am cercetat-o din tinerețile mele și am căutat să mi-o aduc mireasă

și am iubit mult frumusețea ei. Își slăvește bunul ei neam, având împreună-viețuire cu Dumnezeu și Stăpânul tuturor a iubit-o, căci este cunoscătoare tainică a științei lui Dumnezeu. Ea a dat celor cuvioși răsplată pentru ostenele lor și i-a călăuzit pe ei pe o cale preaminunată. (*se încheie melodios*)

Ectenia întreită

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (*de trei ori*).

[*la cererile următoare:*

Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru ...,
Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român ...,
Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi...,
Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ...,
Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea...,
Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri ...,

Strana răspunde: Doamne, miluiește (*de trei ori*).]

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (*apoi citește*)

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

(la cererile care urmează:

Înger de pace, credincios...,

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre...,

Cele bune și de folos sufletelor noastre...,

Cealaltă vreme a vieții noastre...,

Sfârșit creștinesc vieții noastre...,

Strana răspunde: Dă, Doamne.)

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana(rar): Ție, Doamne.

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Stihoavna

Stihirile Învierii, din Octoih, glasul al 4-lea

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai șters și, pogorându-Te în iad, pe cei legați din veac i-ai liberat, nesticăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim Învierea Ta cea făcătoare de viață și mântuitoare.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Pironit fiind pe lemn, unule Puternice, toată zidirea ai clătinat-o; iar, fiind pus în mormânt, pe cei sălășluiți în morminte i-ai înviat, nesticăciune și viață dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim scularea Ta cea de a treia zi.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Poporul cel fără de lege, dându-Te pe Tine, Hristoase, lui Pilat, Te-a osândit să fii răstignit, nemulțumitor către Făcătorul de bine arătându-se. Dar, de voie răbdând îngropare, ca un Însuși Puternic, ai înviat a treia zi, ca un Dumnezeu, dăruindu-ne viață fără de sfârșit și mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cu lacrimi ajungând femeile la mormânt, pe Tine Te-au căutat; dar, neaflându-Te, plângând cu tânguire, au grăit, zicând: Vai nouă, Mântuitorul nostru, Împăratul tuturor, cum ai fost răpit? Și care loc ține trupul Tău cel de viață purtător? Dar Îngerul către dânsele a răspuns: Nu plângeți, a zis, ci, mergând, vestiți că a înviat Domnul, dându-ne nouă bucurie, ca un singur Îndurat.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Cuvioșilor, glasul al 5-lea

Cuvioșilor Părinți, nu ați dat somn ochilor voștri, nici genelor voastre dormitare, până ce sufletul și trupul nu v-ați curățit de patimi și pe voi înșivă v-ați pregătit lăcașuri Duhului, că venind Hristos cu Tatăl, întru voi sălășluire au aflat; deci, arătându-vă slujitori Treimii Celei de o ființă, propovăduitorilor de lucruri minunate, înțelepților, rugați-vă pentru sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, glasul al 5-lea

Biserică și ușă ești, palat și scaun al Împăratului, Fecioară preacinstită, prin care Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, celor ce dormeau întru întuneric S-a arătat, Soarele dreptății fiind, vrând să lumineze pe cei pe care i-a zidit după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ca una ce ai agonisit ca o Maică îndrăzneală către Dânsul, roagă-L neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Strana: (apoi îndată zice sau cântă)

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Troparul Învierii, glasul al 4-lea

Propovăduirea Învierii celei luminate înțelegând-o de la Înger ucenițele Domnului și lepădând osândirea cea strămoșească, Apostolilor, laudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara, glasul 1

De Dumnezeu iubitorilor Părinți, suindu-vă în munții faptelor bune, lăcașuri Preasfântului Duh v-ați arătat și acum ca făclia în sfeșnic luminați în lume, Cuvioșilor Neofit și Meletie; rugați-vă lui Hristos-Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, glasul 1

Gavriil, zicând ție, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis Dreptul David. Arătat-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine! Slavă Celui ce S-a născut din tine! Slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi prin nașterea ta! (se încheie lung, melodios)

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție!

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întrutot lăudaților Apostoli, ale Sfântului Sfințit Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, ale Sfântului Cuvios Teoctist din Palestina, ale Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara și ale celor împreună cu dâșii, a căror pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni Iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri ...

Strana: Amin.